

Amtsfondens Bidrag til Amtsstolefonden	16,050 Kr. 60 Ø.
— Udgifter i Henhold til Epidemiloven	9,448 — 35 —
— Udgift til Forrentning af Gæld m. v.	30,504 — 37 —
— — — Bevæsenet	143,375 — 58 —
— — — forstelligt	23,075 — 43 —
<hr/>	
Tilsammen	222,454 Kr. 33 Ø.

Bed Paaligningen for indværende Regnskabsaar har Amtsrådet søgt, saa vidt muligt, at raade Bod paa dette urimelige Misforhold derved, at man af det Beløb, som Amtsrådet kan paaligne efter Skøn, nemlig $\frac{1}{12}$ af hele Udskrivningen, har paalagt Frederiksberg et Beløb af 22,320 Kr., medens f. Eks. Amtsrådsfredsens 10 vestlige Landkommuner i Smørum Herred kun ere paalignede i alt 820 Kr., og da Udskrivningen i det hele taget er steget med $16\frac{2}{3}$ pCt. siden Regnskabsaaaret 1894—95, vil Frederiksberg for indværende Aar komme til at bidrage til Amtsfonden i alt 43,167 Kr., men samtidig udrede de nævnte 10 Landkommuner i alt 171,845 Kr., og da Frederiksberg maa antages at have et Indbyggerantal af mindst 56,000, medens de 10 Landkommuner have 14,800 Indbyggere, vil det heraf ses, at Bidragets Størrelse pr. Individ bliver for Frederiksberg 77 Ø. og for Landkommunerne 11 Kr 61 Ø.

Endvidere kan i denne Forbindelse anføres, at medens Frederiksberg, som foran angivet, paa saadanne Konti, som kunne adskilles for de enkelte Kommuner, bebyrder Amtsfonden med en Udgift af ca. 50,000 Kr., andrage de tilsvarende Udgifter for de oftnævnte 10 Landkommuner ca. 22,000 Kr.

Det turde efter det her fremsførte være indlysende, at Frederiksberg Kommune drager store Fordele af sit Forhold til Amtsfonden, navnlig paa de mindre Landkommuners Bekostning. Var nu Forholdet saaledes, at Frederiksberg var en i økonomisk Henseende slet stillet Kommune, der var overbeholdt med Skatter, og hvis Beboere kun havde en ringe Skattebyrde, og Landkommunerne i samme Forhold vare velskillede, saa kunde der maakte med Føje indvendes, at disse burde støtte Frederiksberg Kommune, men da det modsatte med Hensyn til Kommunernes og Beboernes økonomiske Stilling absolut maa siges at være Tilfældet, kan den Betragtning ikke altsaa gøres gældende. Vil man saaledes drage en Sammenligning mellem de sognekommunale Skatter i Frederiksberg Kommune og de tilsvarende for nævnte Landkommuners Bedkommende, saa vil en saadan Sammenligning ikke falde ud til Fordel for Frederiksberg. Grundskatten er her 20 Kr. paa 6,000 Kr. af Bygningsassurancesummen; i Landkommunerne i Gennemsnit for de 10 Landkommuners Bedkommende 25 Kr. pr. Td. Hartkornet kan næppe ansettes til en Værdi af 6,000 Kr. pr. Td., i hvert Tilfælde kan det ikke aldeles forrente en saadan Sum.

Saa vidt vides, naar Formue- og Lejlighedsafgiften i Frederiksberg Kommune ikke 3 pCt. af Indtægten, hvorimod den vistnok i alle de nævnte Landkommuner er endog saa betydelig over 3 pCt. Regnet pr. Individ, er der i Aaret 1893—94 paa Frederiksberg udstrevet i Skat til Kommune 14 Kr. 48 Ø., i Landkommunerne i 1894 i Gennemsnit 12 Kr. 59 Ø. Ser man nu hen til, hvad man i Landkommunerne foruden maa præstere in natura i Form af Sognekørsler, Snekastning, Brandvæsenstjeneste o. s. v., og det dertil tages i Betragtning, hvad Frederiksberg byder sine Skatteydere i Retning af bedre Stolevæsen, Belysning, brolagte Gader o. s. v. o. s. v., saa tør man vel uden Overdrivelse paastaa, at de sognekommunale Ydelser, ogsaa beregnede paa denne Maade, ikke i Landkommunerne ere billigere end paa Frederiksberg. Heller ikke maa det i denne Forbindelse glemmes, naar det fra Frederiksbergs Side anføres, at denne Kommune i det væsentligste selv lønner sit Politi og ogsaa selv har sit eget Hospital, at Udgifterne her til ere medindbefattede i forannævnte 14 Kr. 48 Ø., ligesom det formentlig ogsaa maa erkendes, at, saafremt Udgifterne til disse Foranstaltninger ogsaa havde paahvilet Amtsfonden, vilde Misforholdet mellem Frederiksbergs Ydelse til denne Fond og det samtidige Krav til samme være blevet endnu mere grelt, saa grelt, at en Forandring rimeligvis for længst vilde være bleven en bydende Nødvendighed.

Heller ikke bør det overses, at det paalagede Misforhold utvivlsomt fremdeles vil være, efter som Frederiksbergs Indbyggerantal fremdeles vokser stærkt, og at Kravene til Amtsfonden paa mange Maader ville vokse i samme Forhold, kan næppe betvivles. Eksempelvis kan endnu anføres, hvorledes Frederiksbergs Krav til Amtsstolefonden er vokset siden 1858: